

Pesem o akaciji.

*Aj, akacija, visoka
skoro do nebes,
stala je za kočo belo,
gledala čez strehe čez*

*Ko pa rožnik njeno glavo
s cvetjem pestrim je oplel,
ko jo s pajčelanom tankim
kar čez noč nekoč odel,*

*stopil zjutraj jaz pod njo sem,
sklenil sem na hrbtu roki
in oči želeč uprl sem
ji v srebrni vrh visoki.*

*In v otroški duši moji
želja tiha je vzkipela,
da bi vsaj tako zrl daleč,
kot akacija zre bela . . .*

*Res čez leto sem pozneje
že na vrh tja gor priplezal:
ah, kak daleč po dolini
moj pogled čez vas je sezal!*

*In zaželel sem še višje
in še dalje, dalje zreti . . .
Pustil dom, akacijo sem,
pa odjadral sem po sveti . . .*

Cvetko Gorjančev.

Dobro jutro!